

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 195

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2544

Falun 11. 11. 1916.
Dammis när gulf, så ut
jag fick ut nästan hundra
karaste.

Så där ja, nu börjar man komma sig i ordning. Elektriciteten är klar, så att alla lampor lysa, H.C. är åter användbart. Ringledningen är bristfällig, men det blir väl hjälpt i morgon, nej på måndag. Det sista bekymmersamma var en balkong, där golvet höll på att instörta. Nu är den lagad med den påföljt, att det var asfalt i hela huset. Du vet hur gott det luktar, då man lägger an thottaarena.

Tack för Stockholmsbrevet. Nu skall jag väl litetgrand redigera för vad jag där såg och upplede.

Mitt första arbete var att skaffa mig en vinterkappa hos Holmbloms, vilket också lyckades. Den blev alldeles sådan som jag hade drömt den. Långvar svart plynch, alldeles mjukt och så lätt som möjligt. De riktigt eleganta kapporna kostade 800 Kr. Min gick bara till 245. Den är alltså icke alls elegant, men bra nog för Falun. Sedan till kompaniet för att se på parlim, en vardagservis hit till Falun, men jag var icke i stånd, att bestämma mig. Det fanns så få tillräckande saker. Jag såg också på en gångmatta i Laddburn, som jag väl behövde. Den var enkel, röd tågmatte, men kostade nu 11 Kr metern, förut bara 4. och så gick det

är ju rena vannaketen.
Den svenska pressen har varit mycket nöjd med oss. För nu se vad utländet säger; jag tror, att det är en intressant sak. Förklaringsfilm var mycket uppskattad, men från Lundsbygd. Mycket intressant. Kan man säga till dig från din delning. Så många goda tankar. Kan gå till dig från din delning.

Det måtte verkligen vara skryggligt att sitta på dessa dagar. Här finns ju nästan allting, som väl är, men detta fattades. På eftermiddagen var jag sedan uppe hos den konstnärliche fotografen och jag får säga, att han visade mig mycket vackra saker. Amors var det ju som vanligt en vanlig fotograf. Jag skulle dock önska, att du en gång komme att gå dit. Din profil skulle nog bli grann. Han hade så stark belysning, att det var alldeles som soljus. Betty och Karl hade väl reda på honom. Det sista på onsdagen var, att vi var på judit. Det var rätt eget, att se hur en sådan där klassiker behandlar ämnet utan minsta tanke på att återgå gamla tidens ton och språk. Dramatiska Teatern hade också ett klud österland, förfärliga kostymer. Redquist var präktig, det måste jag erkänna, men Kälthoff var så dålig, att han förstörde det hela. Pjersen är vild, och man skyr inga uttryck. Den verkar kanske sensuellt på ungdomen, men jag kände ingenting, varken avsmak eller annat. Kälthoff var så litet pannanerad, att man tog saker kätt. Wanne hade säkert gjort denna roll bättre. Pjersen varar till i mot tolv, och jag var så trött nästa morgon, som om jag själv hade halshuggit Holofernes.

Om lunchen hos Warburgs och akademisammanträdet har jag redan talat. Men dagen slöt inte med detta, utan vi åto middag på Rogal med Furuhjelm och Mats som gäster och där hade vi riktigt roligt. Den finska gästen var ingu-nerhet präktig. Hon behöver visst en stämning av det för att komma till sin rätt. Sedan var vi på ett föredrag och hörde vår gemensamma avän frk. Lindhagen. Han var rätt tuff, men föredraget var ju inte mycket att tala om just nu i en liten samling fruntimmer i ett litet neutralt land. Det